

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 350/2025
16.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Весне Субић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ...,, чији је пуномоћник Данка Васковић Самарцић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-5 У 50668/2022 од 10.09.2025. године, у предмету накнаде за одводњавање, у нејавној седници већа одржаној дана 16.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

АА из ... је поднела Врховном суду, преко пуномоћника, захтев за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-5 У 50668/2022 од 10.09.2025. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена њена тужба поднета ради поништаја решења Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство, Нови Сад број 104-325-2381/2021-08 од 25.10.2022. године, а ставом другим изеке, одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

Решењем Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство, Нови Сад број 104-325-2381/2021-08 од 25.10.2022. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиле изјављена на решење Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад број 4-160/00515545-20 од 02.03.2020. године и одбијен њен захтев за накнаду трошкова управног поступка. Наведеним ожалбеним решењем од 02.03.2020. године, тужиле је утврђена накнада за одводњавање за 2020. годину, за замљиште ближе означено у диспозитиву тог решења, у укупном износу од 785,40 динара и обвезана тужиле на њену уплату на начин описан у диспозитиву.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у

стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијане пресуде и навода захтева произлази да је пре доношења те пресуде вођен управни поступак у коме је подносиатељка овог захтева изјавила жалбу против решења првостепеног органа о којој је одлучено оспореним решењем, а чија законитост је оцењена побијаном пресудом Управног суда, због чега нису испуњени процесни услови прописани цитираним ставом 2. члана 49. Закона о управним споровима за подношење овог ванредног правног средства, јер захтев за преиспитивање судске одлуке није предвиђен законом у овој управној ствари, Управни суд није одлучивао у пуној јурисдикцији и у управном поступку није била искључена жалба.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни суд одбацити решењем.

Са изнетих разлога, налазећи да је поднети захтев недозвољен, Врховни суд је на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 16.12.2025. године, Узп 350/2025

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић